



Udgaar i Allinge-Sandvig.

Gudhjem, Østerlars, Hasle

Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgever:

Otto Gornitzka. - Telefon 74.

Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 290

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - - 6 Ø.

Fredag den 10. Marts

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1933

Den ny Tids Økonomi.

Bliver det danske Folk rettidigt oplyst om den?

I.

De, som har fulgt det Oplysningsarbejde, som er gjort ved de to i Efteraaret afholdte Valg med tilhørende Agitation, har Lov til at tvivle om, at Oplysning af Folket om Tidernes fuldkomne Omformning af det økonomiske Liv har været et Formaal. Ved Gennemsyn af Rigsdagsforhandlingerne læser man, at den hæderkronede og sagkyndige Nationaløkonom, Dr. A. Fraenkel mener det samme. I sin sidste Taler hævder Dr. Fraenkel, at han skønner, at endnu har ingen af hans Kolleger i Folketinget udtalt sig saaledes, at det vidner om en klar Opfattelse af de økonomiske Vilkaar, hvorunder de to næste Slægtled efter Dr. Fraenkels Formening skal arbejde.

Dette er utvivlsomt den usminkede Sandhed. Følger man Betænkninger fra og Stemninger hos ledende Kredse i England og tildels i U. S. A., saa kan man ikke tvivle om, at just dette er Sandheden om Realiteter og ikke Profeti. Vore tekniske Færdigheder paa alle nationale Frembringelsers Omraader overgaar flere Gange Menneskets Forbrugsevne. Føde, Bolig, Klæder, ja selv Luksusgenstande kan fremstilles i 2—5 Gange større Mængder end Forbrugsevnen kan konsumere, naar vi blot kan faa Lov til at bruge Kapaciteten i de forhaandenværende Produktionsmidler. Et Folk, der er klar over denne Sandhed, lader sig ikke bedaare end sige trælbinde af en Fortid, hvori man med Rette eller Urette var og er forelsket. Og det er just det, som er sket i Danmark.

Forelskelsen gælder Frihandel og Mestbegunstigelse, Frikonkurrence og Storproduktion, Kvalitetsproduktion, Vilje og Evne til overlegent at erobre Metoder for sin store og fine Produktion m. m. m. Man synes i ledende Kredse end ikke at ville høre højt udtalte Advarsler. For Aar tilbage kunde den, som kan høre Græsset gro, høre, at den guddommelige Grokraft i Livet havde ihjelslaet den Fortid, som er udtrykt i ovenstaaende Tanker og Begreb.

Og med Hensyn til de Midler, hvormed man nu — i den tolvte Time, efter at have sovet Tornerosesøvn i Selvglæde over vor fremragende Dygtighed til Ekspansion — agter at glide blidt, saa liviler de paa en dobbelt Bund, der aldrig kan føre til noget godt for det danske Folk. I alle Lande lægges det klart for Dagen paa andet eller tredje Aar, at en Beskyttelse af Hjemlandets Varefrem-

bringelser er et første Bud i den nye Tids Lovbog. Ingen Nation saa lidt som privat Mand kan leve af at købe billigt, naar ingen vil købe til Produktionspris plus en passende Avance, den paagældende Købers egen Frembringelse. Denne Sætning er overført i Praksis som Fod i Hose.

I Danmark lever de $\frac{3}{4}$ af Folket eller maaske de $\frac{7}{8}$ endnu i den falske Tro, bevaret fra en Tid, hvor Forbruger-Interesser skulde først værnes imod Udbytning, at det gælder om at overvinde de økonomiske Prøvsanskeligheder ved at fortsætte en for stor Produktion, for stor efter Købeevnen og Viljen. Storhandel skal og bør opretholdes, siges der. Landbruget lader sig bedaare af sin store Fortid, og Politikerne afholder sig fra at sige det, som skal siges.

Den dobbelte Bund udtrykkes i dette, at man hævder, at Produktionskrisen — thi det er jo en saadan vi har, — ingenlunde maa overvindes ved manetære, valuta-tekniske Midler. Og dog siger enhver engelsk Stats- og Finansmand i de sidste 16 Maaneder omtrent følgende: „Det er ved at sænke Møntenhedens Værdi, efter at den er blevet forfalsket ved en bevidst villet Værdistigning af Guldmønten, at vi nu skal sanere (bringe Orden i) Vesteuropas materielle Kulturliv. Guldet er detroniseret, fordi dets Værdi er misbrugt af Amerikanerne i U. S. A. Det, vi skal opnaa ved Frigørelse af Sterling fra Guldet, er dette at skaffe en Prisstigning paa Varerne, saa at Landbrug, Industri og Skibsfart, d. e. den oprindelige Producenters Frembringelser, igen kan blive rentable, saa at ogsaa denne Producent, der i Dag er trykket ned til Paria, igen kan erliver sig Livskaar, der giver ham beskedent Løn for sit Arbejde, — og fornyet Købeevne, uden hvilken alle ovenover liggende materielle Produktioner og alt aandeligt Liv maa gaa tilgrunde“.

Døds-klokkerne ringer.

Olfert Spengler og mange flere har spaaet det. Men er vi endnu ikke tilstrækkelig mange, som oprigtig og samvittighedsfuldt vil forsøge at forhindre den Begravelse af vor Kultur, som disse Døds-klokker ringer over?

I de første Overgangsaaer til den nye Tid gælder det først og fremmest om at forstaa, at Kravene i denne kommende Tidsperiode er mere af aandelig end af økonomisk, materiel Art. Det er et Spørgsmaal om Mentalitet, Indstilling, Samarbejde i Stedet for Kamp.

En fri Konkurrence fører Producenten paa Fattiggaarden, Produktionen bliver nemlig urentabel i første eller andet Konkurrenceaar.

Det Samarbejde, der fordres, maa begynde i det enkelte Land indenfor Murene, derfor er Afspær-

ringer en bydende Nødvendighed, thi saalænge man ikke kan tale og dele sig til Rette mellem Erhvervene i det enkelte Land, er det mere end barnagtigt at tro, det er gøriligt imellem Landmændene indbyrdes. Derfor siger de kloge Eng-lændere: femaarig Begrænsning og Restriktion som Minimum i Imperiet. Har vi lært Samarbejde, Afrustningens Kunst i Hjemlandet, saa kan Skrankerne for Handel og Omsætning over Landegrænserne gradvis løses. Med de 5 Aar bliver sikkert forlænget nogle Gange.

Vor Barndomslære, at „hvo, som ikke vil høre, maa føle“, bliver vi tvunget af stærkere Magter til at lytte til ogsaa i Danmark.

Landboværnet.

Før Valget.

Efterat Borgerforeningen havde hindret Byraadet i at faa optaget et Laan paa Kr. 250.000 til Elektricitetsforsyning, mente enkelte, at dens Opgave var løst; men under Kampen om Elektriciteten blev man klar over, at der var forskelligt indenfor vort Bystyre, som burde ændres, hvorfor Foreningen arbejdede videre som noksom bekendt.

Da det saakaldte Oprydningsarbejde endelig var tilendebragt, indløb der saa mange Opfordringer til Foreningen om at opstille egne Kandidatlistor til de forskellige kommunale Valg, at man mente ikke at kunne sidde disse Henstillinger overhørig. Derfor deltog Foreningen i Valgene og med udmærkede Resultater: Ved Byraadsvalget mønstrede Foreningen 157 Stemmer mod Socialdemokraternes 162 og den kommunale Vælgerforenings 126. — Ved Hjælpekassevalget opnaaedes forholdsvis endnu finere Resultat, idet Borgerf. fik 142 Stemmer, Socialdemokraterne 129 og den kommunale Vælgerf. 80.

Nu staar et kommunalt Valg atter for Døren, og Borgerf. opstiller paany Kandidatliste.

I Artikelserien: „Hvad der er udrettet“, har vi gjort Rede for Arbejdets Gang i den forløbne Valgperiode og for de opnaaede Resultater. Vi mener, at Borgerf. Byraadsmedlemmer med Borgmesteren i Spidsen har udført et saa udmærket Arbejde i Kommunens Tjeneste, at vi trygt kan henvende os til Vælgerne med Opfordring om at stemme paa Borgerforeningens Liste.

Øverst staar, som sig hør og bør, Hr. Borgmester Bloch. Foranlediget ved et Par kritiske Artikler i Bornh. Social-Demokrat har Hr. Bloch set sig nødsaget til at fremhæve en Del af sin Gøren og Laden som Borgmester. Disse Ud-

talelser viser Borgmesteren som en udpræget sparsommelig Mand for Kommunen, naar det gælder hans egen Person, hvorimod han erkender at være mindre paaholden, naar det gælder syge, gamle, invalide og andre trængende Mennesker; men mon ikke ethvert humant — og rettænkende Menneske kan fuldtud slutte sig til den Tankegang, han her giver Udtryk for. Vi tror det!

Det er sagt indtil Trivialitet; men vi vil dog gentage det, at man ogsaa kan stemme paa en Kandidatliste ved at sætte × udfor en enkelt Persons Navn. Gør man det, har man samtidig stemt paa hele Listen.

Vi vil paa det indstændigste anbefale ærede Vælgere at sætte × ved Teglværksejer Bloch's Navn. Derved siger man Borgmesteren Tak for vel udført Arbejde i Tiden, der svandt, og samtidig giver man ham sin Tillidserklæring for den kommende Valgperiode.

Stem paa Borgerforeningens Liste den 15. Marts! De opstillede Kandidater er alle Mænd, der kan og vil udføre et Arbejde til Gavn for vor Kommune.

H. P.

Ærede Vælgere i Allinge-Sandvig.

Der er i Aar 500 flere Vælgere, der har Stemmeret, end ved sidste Valg. Har De tænkt over, hvad Grunden er hertil. Det kan jo da ikke være de gode Tider, vi lever i for Tiden; for værre Tider end de nuværende har ingen nulevende Mennesker kendt.

Der er flere Grunde: først denne, at det nuværende Byraad har vist Evne til at administrere med mindre Midler end det forrige; det siger sig selv, at en Besparelse paa Budgetet paa ca. 30000 Kr. mærkes paa Skatteudskrivningen, og dog har det nuværende Byraad udført langt mere Arbejde end der nogensinde tidligere er udført i en Byraadsperiode, og vore trængende er behandlet lige saa humant som trængende i andre Kommuner; vi har endog indført en Ordning, som mange gamle Aldersrentenydere er meget glade for, nemlig Udsendelse af Aldersrenter gennem Postgiro.

Saa er der indført 10 Raters Skattebetaling. Her har vi en anden af Grundene til, at saa mange Vælgere ikke ved dette

Valg skal føle sig som hensat i en lavere Klasse. Det er givet, at det er lettere for Folk med smaa Indtægter at betale et Beløb paa 10 Gange end paa 4 Gange, og skulde det ske for enkelte, at de kommer i Termin bag efter, kan dette som Regel oprettes, hvorimod det er meget vanskeligt for den, der kommer bag-

efter med 1 Kvartal, at komme paa lige Fod igen.

Saa har vi selve Ligningen af Skatten. Her har Byraadet ganske vist ingen direkte Indflydelse, men har dog maaske alligevel nogen Andel i, at Ligningskommissionen efterhaanden er gaaet bort fra at paaligne smaa Indtægter saa store Skatter, at disse ikke kan betales.

I ovenstaaende vil de fleste, som nu har deres Stemmeret ved Valget, sikkert finde Grunden til, at han eller hun ikke denne Gang er afskaaren fra at være medbestemmende om, hvorledes Styret skal være i den kommende Periode.

Inden De afgiver Deres Stemme d. 15. Marts, tænk da over, om ikke det nuværende Byraad har været til Gavn for Dem.

Smid ikke et brugbart Stykke Værktøj bort, for at faa et nyt Stykke; tag først den fulde Nytte af det, før det kasseres; dette vil altid vise sig at være god Økonomi.

Borgerforeningen.

Hr. Pedersen!

—o—

Det kan snart blive 30 Aar siden Hr. L. Pedersen blev Byraadsmedlem i Allinge-Sandvig Kommune. Hvad er der udrettet i denne lange Periode? Intet af Betydning, siger L. P. beskedent. i hvert Fald vil han peastaa, at der ikke af Byraadet er udrettet noget i den sidste Byraadsperiode. Er der sket lidt, maa dette lidet være udført af Kommunebogholderen.

Kan der da ske noget i en kommunal Styrelse uden om Byraadet. Ja, man kan tænke, siger L. P., ogsaa det sidste Byraad har tænkt; man har tænkt paa at opkræve Skatten i 10 Rater. Det lyder utroligt. Mange af Byraadets Medlemmer tænkte aldrig paa selv at betale Skat, hvorfor skulde de saa tænke paa at forandre Skattebetalingen for andre? De kendte slet ikke selv Ulemperne ved at betale Skat.

Det maa være kedeligt for L. P. efter ca. 30 Aars Slid at opdage, at han ikke har udrettet en Smule. Særlig nu, da hans Parti har Mulighed for at faa Flertal i Byraadet igen, skulde der da gerne ske noget, og saa opdager han, at han intet har udrettet og intet kan udrette.

Ogsaa andre har formentlig opdaget det samme; jeg tænker her paa Socialdemokraternes Opstillingsliste, hvor L. P. efter 30 Aars Slid i Kommunens Tjeneste har opnaaet at køre med, vistnok paa anden Plads, her har man sikkert begaaet en Fejl. Maaske L. P. alligevel bliver min Afløser som Borgmester d. 1. April, det burde han blive, hvis der endnu er Retfærdighed til i denne elendige Værdi. (Fortsættes 4. Side.)

er ude med en Artikel, som lader formode, at det er L. P., der igen er paa Færde. — At han holder sig mere til Realiteterne end i de tidligere Artikler kan man næppe paastaa.

Der skrives, at Borgerforeningens Ord- og Penneførere praler stedse med alt det gode, det nuværende Byraad har gjort. Mon ikke det havde været lidt mere sandhedskærligt at skrive, at man oplyste om de Reformer, det nuværende Byraad havde indført.

Ak, ja, det forrige Byraads Kasse- og Regnskabsudvalg havde indset det hensigtsmæssige i Skatteopkrævning i 10 Terminer og det havde saamæn ogsaa tænkt paa at indføre den nye Regnskabsform; men det blev desværre kun ved Tanken, og tilsidst gik det adskillige af vore gæve Medborgere paa samme Maade med Hensyn til Betaling af Skatten; tilsidst nøjedes man med at tænke paa at betale den.

Endvidere fortolker den ærede Skribent Betegnelsen „det nuværende Byraad“ saaledes at det skal underforstaaes, at der med det nuværende Byraad menes Borgerforeningen. Lad hellere være med at fortolke Artiklen, saafremt De ikke kan gøre det uden at forvanskes eller lægge den anden Mening i denne end den, der tilsigtes. Med Hensyn til den indførte Orden har Artiklen aldrig haft til Hensigt at forringe Bogholderens eller andres Indsats i saa Henseende; men vi ved jo alle, at Bogholderen og det øvrige Personale ikke kommer og ansætter sig selv, men det er Byraadet der vedtager Nyansættelserne, og som saadan er den egentlige Aarsag til Ordenens Indførelse, ligesom man ikke kan frakende Borgerforeningens Repræsentanter og særligt Borgmesteren, hvem Tilsynet med Kasse- og Regnskabsvæsenet særligt paahviler, at han tog Initiativet i denne Sag og ved at fremføre den i Byraadet, fik tilstrækkelig Tilslutning til at gennemføre den. At Borgmesterkontoret, Kæmnerkontoret og Kasse- og Regnskabsudvalget ved udmærket Samarbejde efter vor Mening har naaet et godt Resultat med Hensyn til det regnskabsmæssige, var det den omtalte Artikels Formaal at oplyse.

x.

Marts.

—o—

Nu blaaner de rindende Vande i Martsmaanedes stridige Vind, nu tørres Bakkernes Rande og Stæren fløjter sin Morgensang fra Poplens knejsende Tind.

I Marts Maaned begynder Dagen at længes, og det er en Kilde til megen Glæde. Saa ved vi, at Vinteren gaar paa Hæld, og det skaber Forventning i Sindet.

Men Vejret kan dog ofte være meget omskifteligt med Kulde og stærk Snefog. Saa faar Børnene travlt med at nyde Vinterens Glæder. De løber paa Skøjter og kører i Slæde og bombarderer hinanden af Hjertens Lyst med store Snebolde. I rask Vejret med straalende Sol er der ingen kvikke Børn, der holder af at være inde i de varme Stuer, hvor der dufter af Hyacinter, der staar i høje, brogede Glas henne i Vindueskarmen. Nej, Børnene vil ud og er næsten ikke til at styre, naar de ikke kan faa deres Ønske opfyldt.

I fordums Tid lagde Bønderne nøje Mærke til, hvordan Vejret var i Marts Maaned, og heraf drog man visse Slutninger for den kom-

mende Tid. Naar det var tørt og fint Vejr, betragtedes det som et Varsel om, at man kunde vente at faa en god Høst, og herom hedder det i en gammel Remse:

En tør Marts,
en vaad April,
og en kold Maj
giver et frugtbart Aar.

De gamle Bønder sagde altid, at naar der i Marts Maaned faldt megen Sne, saa var det et daarligt Varsel for den kommende Høst.

I Marts Maaned begynder der at blive Travlheden i Bøndernes Hjem. Saa skal alle Redskaberne efterses og bringes i Orden, og en skønne Dag tager Bonden ud i Marken med sin Plov, og det føles hvert Aar som en hel Begivenhed. Med en vis Forventning betragter han den sorte Muld, og Tankerne vandrer, medens Arbejdet skrider fremad.

Glimt af Sol gennem vaarblaa Dis,
Spurvekvidder om Hegn og Hytter.
Vidjehække med Gæslinge-Ris,
vaade Veje med natlig Is,
Snesjap i alle Pytter.

Vald. Olsen.

Men i Marts Maaned forandrer Vejret sig ofte, Solen skinner herligt den ene Dag og narrer os til at drømme om, at nu faar vi en Periode med rigtig fint Foraarsvejr; men ak, allerede næste Morgen er det Graavejr, Taage og Regn.

Nu fødes Løv og Blomst og Sol,
nn farver sig den blaa Viol
i Grøft og under Gærde.
Og det, som gemmer salig Duft,
staar som en Drøm i Dagens Luft
for uskylds til at være.
Det er den stærke Foraars-tid,
vidunderlig og sissenblid
og barsk som Nattekulde;
og er dit Hjerte ungt endnu,
da brister det i al din Hu,
som Vintersøet i Mulde.

Viggo Stuckenborg).

Vintergækken er den første rigtige Foraarsbebuder. Naar den begynder at ringe med de smaa, hvide Klokker, varer det sjældent ret længe, før andre smaa Foraarsblomster spirer frem og udvikler sig hurtigt, efterhaanden som Solen faar mere Magt. Saa myldrer det frem med gule Eranthis og hvide og blaa Crokus og overalt paa Buskenes slanke, sorte Grene skimtes spæde, grønne Knopper.

Saa er det Foraars Stærerne fløjter, Spurvene kvidrer og Dagene længes.

Louise Rasmussen.

Fra Uge til Uge.

—o—

All. - Sandv. Afholdsforening

fejrede, som omtalt, i Søndags sit 50 Aars Jubilæum paa Forsamlingshuset „Hammershus“, som i Dagens Anledning var festligt smykket med Granguirlander, Fanner og Skjolde med Aarstallene 1883 og 1933.

Foreningens og andre Afholdsforeningers Medlemmer bænkedes ved de pyntede Kaffeborde, et Hornorkester spillede fra Balkonen, og Formanden, Skræderm. J. Johansen bød velkommen.

Stationsforst. Andersen, Aakirkeby, takkede for Indbydelsen og mindedes de Aar, han havde været Formand for Foreningen. Skildrede derefter Afholdsbevægelsen i de forløbne Aar og omtalte de Mænd, der havde været banebrydende. Initiativet til Dannelsen af A.S.-A. blev vistnok taget af forlængst afdøde Urmager J. Møller, der blev Foreningens første Formand.

Befolkningen var i de forløbne 50 Aar blevet mere ædruelig, hvilket maaske var Grunden til at Bevægelsen nu havde mindre Tilslutning.

Rettede en Taktill Lederne for deres Arbejde og bragte en Hilsen fra Broderen, Afholdsvært Andersen, Randers.

Taler, Sang og Musik vekslede i Løbet af Aftenen. Forfatteren Otto Lund og Faktor Hansen læste op, og Formændene for de forskellige Afholdsorganisationer. Der var indgaaet Telegrammer fra Afholdsforeningerne i de andre Byer, der paa Grund af Trafikstandsning var udelukket fra at repræsentere, og mange gamle Minder blev opfrisket, inden den vellykkede Fest afsluttedes.

Kvindelige Vælgere!

Det er nu 25 Aar siden I opnaaede Valgret! Hvorledes har I udnyttet denne Ret? — Der er Landet over i Løbet af disse Aar valgt en Del Kvinder ind i Kommuneraad og Rigsdag — dygtige Kvinder, som i Ord, Skrift og Handling har udrettet et udmærket Arbejde, der bliver paaskønnet saaledes, at disse Kvinder overlæsses med Arbejde indenfor Udvælgene. De har alle gjort et samfundsgavnligt Arbejde, som vi kan være tilfreds med og ønsker at endnu flere vil tage Del i; thi det er altfor faa Kvinder, der sidder inde med offentlige Tillidshverv.

Mændene er jo saaledes, at de helst vil staa for Styret i den offentlige Husholdning, og overlader os hellere den private. Men hvad er Forskellen?

Den Kvinde, som forestaar den hjemlige Husholdning paa økonomisk forsvarlig Maade, egner sig vel ogsaa til at tage Del i den store fælles Husholdning, der forvaltes gennem Stat og Kommune. Der findes talrige Eksempler paa, at en dygtig Husmoder, trods Sygdom, smaa Kaar og en efterladende Mand, alligevel formaar at holde Hjemmet paa Fode, hvorimod selv den dygtigste Mand maa give op, hvis han har en daarlig og uøkonomisk Hustru til at forvalte Hjemmets Midler.

Vi har i de forløbne Aar indenfor Byraadet haft et Flertal af Mænd, der har vist en forbausende Mangel paa Energi, Forudseenhed og økonomisk Sans. De har efterhaanden bragt Kommunen og dermed os alle paa Falittens Rand, saa vi er kommen under Administration, og Staten hvert Aar maa træde hjælpende til.

Det var ikke sket, hvis vi Kvinder i rette Tid havde udnyttet vor Stemmeret og sat dygtigere Folk ind i Raadet.

For 25 Aar siden havde Kvinderne maaske den rette Forstaaelse af Sagens Alvor. En energisk Kvinde var med til at stifte Den kommunale Vælgerforening. Hun havde den største Andel i at over 350 Medlemmer tegnede sig. Hun virkede de første Aar som Kasserer. — Hendes Navn blev forresten ikke engang mindet paa Foreningens 25 Aars Dag, hvor saa mange Lovord faldt paa Mændene — Fru Skipper Kofoed følte sig efterhaanden saa ene i den Kommunale, og da hun trak sig tilbage, rig paa Skuffelser, gik en stor Del af Medlemmerne med.

Det har været Kotume i adskillige Aar, at Bestyrelsen indenfor Vælgerforeningen, suppleret med enkelte udvalgte, selv udpegede de Mænd, de ønskede indsat i Kommunalbestyrelsen, og i Reglen fik de dem valgt, da der kun mødte et Mindretal paa Møderne. Forleden var der dog i Anledning af Festligheden mødt en Del flere Vælgere end sædvanlig, saa der skete Brud paa Traditionen, bl. a. blev som Kandidatemner udpeget

to Kvinder, som blev valgt med stort Stemmeffertal.

De er begge dygtige og energiske Damer, som forestaar deres egen Husholdning paa forsvarlig Maade og ikke er bange for at sige deres oprigtige Mening, og er vi enige om paa Valgdagen at sætte Krydset udfor den af dem, der har vor Sympati, er vi sikker paa at faa dem valgt ind i Byraadet og, vor Tillid værdig, vil de gøre et godt kommunalt Arbejde.

Sandt nok, at vi i det nu afgaaende Byraad, foruden Borgmesteren, har haft flere dygtige Mænd, der søger at bringe Kommunen ud af Suppedasen; men en Kvinde eller to i den kommunale Husholdning er ikke at foragte.

Femina.

Kronesænkningens Følger.

Hvorvidt den afgørende — og det skal Guderne vide — i høj Grad paakrævede Bedring af Landbrugets Rentabilitet, der jo var Kronesænkningens Formaal, virkelig vil fremkomme, maa Fremtiden vise.

Foreløbig er, som bekendt, den ved Kronesænkningen opnaaede Prisforhøjelse for Smørrets Vedkommende desværre atter opsuget af en tilsvarende Prisnedgang (paa Grund af svigtende Afsætningsmuligheder) og Billedet tegner sig saaledes alt andet end lyst.

Faktisk er det jo imidlertid, at der, hvis Kronesænkningen ikke havde fundet Sted, var sket et tilsvarende reelt Prisfald paa dette Omraade og Kronesænkningens Berettigelse er saaledes stadigvæk lige aabenbar og indlysende.

Naar man imidlertid paa den anden Side, navnlig i visse Hovedstadsblade, taler om de mange og store Ulykker, som Kronesænkningen efter Sigende medfører, og herunder paastaar, at Rentebyrden for vore udenlandske Stats- og Kommunelaan i samme Grad forøges, som Kronen sænkes, saa fortjener en saadan Paastand kun at karakteriseres som det, den er, nemlig det rene, skære Nonsens.

Forholdet er jo nemlig det, at vi som hidtil, betaler Renter af disse, det skal indrømmes, alt for store Laan, med Svin, Smør og Æg; vi har nemlig, stort set, intet andet at betale; og for disse Produkter modtager vi stadig, ganske uafhængig af Kronens Niveau, vor Betaling i udenlandsk Valuta, en casu Sterling.

Om vi saa indenfor Landets Grænser deler et Pund Sterling i 18—20 eller 22 Dele (Kroner), er i denne Forbindelse komplet ligegyldigt, idet der ogsaa til Brug ved Forrentningen af disse Laan naturnødvendigt maa være det samme Antal Dele (Kroner), hvori vi ved Modtagelsen har udstykket de hjemkomne Sterling.

At det saa drejer sig om et større Antal Kroner nu, end før Kronesænkningens, er dog ganske betydningstøst, naar der samtidig er dette større Antal Kroner til Stede.

Nej, det er slet ikke her, Tampen brænder, men Sagen er den, at en anden og retfærdigere Fordeling af disse Sterling kunde tænkes at virke ubehageligt — for dem, der sidder paa Flasket.

Ulriksholm, i Februar 1933.

Herman Møller.

Selvfølgelig har M. Ret, naar han betragter hele Landet som en samlet Forretning. Det lader sig vel imidlertid ikke benægte, at en

Kronesænkning kan medføre, at Betaling af Renter og Afdrag af udenlandsk Gæld vil komme til at tynde stærkere paa visse Befolkningslag end tidligere, uden at disse samtidig opnaar tilsvarende Fordel af Kronesænkningen.

Landboværnet.

A.S. Dampskibssk. Østersøen

afholdt den 27. Februar sin ordinære Generalforsamling paa Hotel „Allinge“. Godt en Snæs Aktionærer havde givet Møde. Fhv. Kæmner Mortensen dirigerede.

I Formandens og Næstformandens Forfald aabnede Sekretæren, Overretssagf. Jac. Jensen Generalforsamlingen med at udtale nogle Mindeord om Selskabets afdøde Formand, Hotelejer Carl Jørgensen, hvis varme Interesse for Selskabets Trivsel han særlig fremhævede.

Af Beretningen fremgik, at Hammershus havde gennemført sin ordinære Rutefart saavel paa Christiansø som Simrishavn uden Uheld af nogen Art. Passagertrafikken havde gennemgaaende været tilfredsstillende; navnlig havde Trafikken paa Christiansø vist en meget væsentlig Fremgang, medens Besøget af Svenskere ikke havde været saa stort som det foregaaende Aar. Dette havde sin Grund i Valutaforholdene, der sidste Aar var ugunstige for Besøg i Danmark; for det kommende Aar tegnede Forholdene til at blive det omvendte, hvilket forhaabentlig vilde give sig Udslag i et forøget Svenskerbesøg.

Kassereren, Hotelejer H. Colberg aflagde Aarsregnskabet, hvorefter der var indsejlet et noget større Beløb end det foregaaende Aar; samtidig var det lykkedes at nedbringe Udgifterne en Del, saaledes at Aaret kunde slutte med et mindre Overskud. Regnskabet godkendtes ensstemmigt.

Der udspandt sig derefter en længere livlig Diskussion om forskellige af Selskabets Anliggender; navnlig slog Hotelejer Bidstrup til Lyd for en mere virksom Reklame overfor Turisterne vedr. Christiansøuten.

Til Repræsentantskabet genvalgte Trafikchef Nilsson, Malmø, Direktør E. M. Bech og Overretssagf. Jac. Jensen; i Stedet for Hotelejer Jørgensen, der var afgaaet ved Døden, valgtes Sygehuslæge S. Borch. Til Revisor genvalgte Købmand P. C. Holm.

Averterende,

der endnu ikke har indløst de af os udsendte Indbetalingskort paa skyldige Beløb fra sidste Regnskabsaar, bedes indbetale dette paa vor Postkonto Nr. 14146 — inden 8 Dage. Vi har store Udbetalinger og vil gerne spare Dem for de med Incasso forøgede Udgifter.

Otto Gornitzka.

Smaa Annoncer bedes saavidt muligt betalt Kontant.

D. F. D. S.
REJSEBUREAU

Billetter for Rejse med Skib og Tog overalt i Inland og Udland.

Rejseplaner tilrettelægges.
Hotellophold reserveres.
Billige Ferierejser.
Billetter til D. F. D. S.'s
Indenrigs-Ruter.

Alle Oplysninger meddeles

Bogtrykker Otto Gornitzka
ALLINGE

Stor Gymnastikopvisning

Søndag den 26. ds. Kl. 14,30
afholder 14. Kreds Gymnastikopvisning i Olsker Forsamlingshus.
4 Hold Gymnaster.
Entree: Voksne 50. Børn 25 Ø.
Bestyrelsen.

En Medhjælper,

16—17 Aar, flink til Malkning og forefaldende Arbejde, kan faa Plads til 1. April eller Maj.

Avlsbr. A. Grønbech, Sandvig.

Den fikse Konfirmand-

Sko faas hos

C. Larsen, Vestergade.

Yngre flink Pige

søges 1. Maj.

Hammersholm pr. Sandvig

Olsker

Husmandsforeningen holder Diskussionsmøde hos Charles Dam Torsdag den 16. ds. Kl. 7.
Emne: Told og Beskæftigelse.
Bestyrelsen.

Hjertelig Tak

for udvist Opmærksomhed ved vort Sølvbryllup.

Th. Jørgensen og Hustru.

Allinge Kalkværk.

Friskbrændt Kalk Tirsdag den 14. ds.

Bekendtgørelse.

I Henhold til Lov Nr. 101 af 29. Marts 1924 om kommunale Valg § 13 bekendtgøres herved, at følgende af Valgbestyrelsen godkendte Kandidatlistes til Valg af 11 Medlemmer til **Allinge-Sandvig Byraad**, samt ligeledes følgende Kandidatlistes til Valg af **2 Kommunale Revisorer**, er indkomne inden Indleveringsfristens Udløb. Valgene afholdes **d. 15. Marts 1933**

Liste A.

Socialdemokratiet.

1. Nielsen, Otto, Stenhugger.
2. Pedersen, Laurits Peter, Agent.
3. Lind, Hans Kristian, Snedker.
4. Olsen, Valdemar Peter, Stenhugger.
5. Pedersen, Alfred E. Aa, Fisker.
6. Henriksen, Aksel, Fisker.
7. Hansen, Nikolaj Andreas, Gaardskarl.
8. Dick, Karl Kristian, Fisker.
9. Lindgren, Anton Reinholt, Stenhugger.
10. Kofoed, Thorvald William, Kusk.
11. Klausen, K. Emil V., Stenhugger.
12. Mortensen, Hjalmar Algot, Stenhugger.

Liste A.

Kommunale Revisorer.

1. Jørgensen, Karl Julius, Stenhugger.
2. Staffensen, Viktor Michael, Uddeler.

Liste B.

Borgerforeningens Liste.

1. Bloch, Marius, Teglværksejer.
2. Pedersen, Alfred Peter, Avlsbruger.
3. Andersen, Edvin Maxmilian, Ingeniør.
4. Jørgensen, Henrik Theodor, Snedkermester.
5. Mortensen, Jens Laurentinius, Snedkermester.
6. Christensen, Hans Oluf, Postmester.
7. Nielsen, Ludvig Christian, Købmand.
8. Saxtorph, Viggo Lars, Fyrmester.

Liste B.

Kommunale Revisorer.

1. Christensen, Hans Oluf, Postmester.

Liste C.

Kommunale Vælgerforening.

1. Planck, Victor, Købmand.
2. Nielsen, Ludvig Johannes, Malmester.
3. Holm, Edvard, Murermester.
4. Pedersen, Bertha, Frue, Husmoder.
5. Kofoed, Sejer Andreas, Avlsbruger.
6. Andersen, Thorvald, Bagermester.
7. Gornitzka, Maria, Frue, Husmoder.
8. Hammer, Emil, Stenhuggermester.
9. Jensen, Charles, Gartner.
10. Bidstrup, Frederik, Hotelejer.

Liste C.

Kommunale Revisorer.

(Uden Listebetegnelse).

1. Holm, Theodor, Købmand.
2. Brandt, Arne, Sparekasseassistent.

P. V. V.

M. Bloch.

Ryg

„Blaa Shag“

(200 Gram 1 Kr.)

til Hverdag og

„Blaa Nøgle“

(50 Gram 50 Øre)

om Søndagen.

Faas hos alle

Købmand og Cigarhandlere

Niels V. Grooss

Blikkenslager.

Aut. Gas- og Vandmester.
WC, Kloak- og Centralvarmeanlæg
Tilbud og Overslag gratis.

Marckmanns Bog- og Bladhandel

modtager

annoncer og Tryksager
fra Hasle og Omegn til
Nordbornholms Bogtrykkeri.

Trykprøver forefindes.

Priser opgives.

Gornitzka, Allinge.

Humledal

Gødningforen.

Generalforsamling afholdes i Olsker Forsamlingshus Fredag den 17. ds. Kl. 3.

August Olsen.



Kranse,

Dekorationer med og uden Baand, afskaarne Blomster og Potteplanter anbefales fra

Gartner Hansen,
Telefon Hasle 129.

14-16 Aars Dreng

kan faa Plads 1. Maj hos
Peter Sonne, Onshøj, Kl.

Pige. 14-15 Aar,

kan faa en let Plads til 1. Maj.
Fru Janusine Hansen, Sandvig.



Cykler

repareres
bedst og
billigst..

Allinge Cykleimport.
HENRY NIELSEN, Havnegade.

Varm Blodpølse

faas hver Fredag.

Johanne Hansen, Lindepl.

Under Henvisning til Lov af 24. Februar 1933 gives der her-
efter Ejere og Brugere af Landbrugsejendomme Adgang til at anskaffe
sig de nødvendige Kvanta af

Saasæd, Markfrø og Kunstgødning

paa specielle Pantebrevsvilkaar og med Kredit til 1. Oktober 1933.

Hvis vore Kunder ønsker at benytte sig heraf, da modtager vi
gerne specificeret Forespørgsel snarest, saa at Sagen kan aftales i god
Tid.

Nordlandets Handelshus.

1ste Klasses Hönsefoder

Gode hjemmeavlede Sorter af

Havre, Blandsædkorn, Hvede og Byg.

Endvidere Smaa Majs, Soyaskraa, Solsikkekager, Hvedekliid, Skaller
samt grove Rugkliid til Hestene. — Billige kontante Priser i

Nordlandets Handelshus.

Det har virkelig stor Betydning

for Husførelsen, naar Husmoderen kan sælge den store Part af Æg-
gene til den store Overpris — og samtidig faa 1ste Klasses Varer
tilbage — og disse til smaa kontante Priser.

Vi tilraader at gøre saadan Handel i

Nordlandets Handelshus.

Store, dejlige Messina-Appelsiner.

Nye tørrede Frugter til Frugtgrød og Desserter.

Se — og sæt Smag paa de nye Abrikoser. Fersken, Æbler
i Kvadrat og Skiver. Blommer med og uden Sten, — Store og smaa
Rosiner samt særlig pragtfulde Blandede Frugter til Frugtgrød.

Priserne er meget rimelige.

Nordlandets Handelshus.

18 pCt. Superfosfat, 40 pCt. Kaligødn.

Jysk Gødningskalk kan udleveres straks.

Hvor megen Salpetergødning skal der bruges til Foraaret?

Nordlandets Handelshus.

Nu, da Solen varmer udefra,

saa giver **Brunkuls-Briketter** som Ovnbrændsel en mild,
sund og tilstrækkelig Lunhed i Stuerum. 60 kg. er en stor Hektoliter,
og koster 3 Kr. — frit tilkøbt.

Store engelske Longwith Ovnkul.

do. polske renharpede do.

anbefales renharpede fra Lager.

Nordlandets Handelshus.

Nye,
smukke,
sribede og
mønstrede

FLONELLER

til Natkjoler
Pyjamas. Fikse
færdige Natkjoler
til smaa Priser.

Se Vinduerne!

Nordlandets Handelshus

Konfirmationsudstyr.

Lige hjemkommen er fikse **Ungpigefrakker**
for Foraar og Sommer i **Tweed, kul, uldne, og
impregnerede.** En **Tweedfrakke** eller **im-
prægneret** haves fra 24 Kr. **Helforede Frak-
ker** fra 29 Kr.

Smukke hvide **Kunstsilkekjoler** i den mo-
derne lange Facon Kr. 12,50—15,50—18,85—24,00.

Den moderne Facon i **Matros habitter** haves i
4 forskellige gode Kvaliteter fra Kr. 21,00

Jakkehabit een- og toradet, prima Forar-
bejdning og god Pasform Kr. 38,00—41,00—45,00.

Moderne Ulstre i forskellige Kvaliteter fra 29 Kr.

Leverandør til Vare- og Landbrugsloppet.

Magasin du Nords Udsalg

ved Victor Planck, Allinge.

Frugttræer

ønskes byttet med Foderroer og
Halm.

Hallelyst. Allinge.

Telefon Sandvig 6.

Kød, Flæsk, Pølser

modtages fremdeles til Røgning.

Hentes og bringes overalt.

Slagter Phillipson, Sandvig, Tlf. 19.

Aktieselskabet
Hasle Bank
modtager Indskud paa Ind-
laansbog og Folio, Termins-
ydelse til Kreditforeninger,
ordner Kreditlaan m. m.

Regninger,

Meddelelser.

Konvolutter,

Brevpapir

Kvitteringer.

og iøvrigt alle Tryksager til For-
retningsfolk, Foreninger og private
leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Kranse og Dekorationer
leveres hurtigt og billigt.
Ring til Allinge 46 eller 68 x
Lindgreen.

Artikler, der ønskes op-
taget i Nordbornholm, maa
indleveres senest Tirsdag.

Elegante Visitkort

50 Stk. med Navn 2 Kr.

TAKKEKORT billigst.

Allinge Bogtrykkeri.

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten af Indskud er paa

3 Mdrs Opsigelse 4,5 pCt. p. a

Alm. Sparekassetilkaar 4 -

Boxer udlejes.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma for kun 8 Kr.
pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Søger De en Livsledsagerske,

skal den gamle Cykle sælges, ønsker De
Udgang over Deres Ejendom forbudt,
har De fundet et Par Galoscher, skal
der være politisk Møde eller Val, har
De Kreaturer til Salg eller vil De
løbe saadanne, har De faaet nye Va-
rer hjem, paatager De Dem Reparati-
oner, har De startet en ny Forretning —
hvordan skal Folk saa faa det at vide,
hvis De ikke averterer i det Blad, som
virkelig læses.

Avismakulatur,

rene Aviser, bundtet i Pakke a
5 kg (ca. 300), sælges for 75 Øre

Allinge Bogtrykkeri.

Avertér i Nordbornholm.

læses i alle Hjem.

Jeg haaber endnu, trods Peder-sens 2. Plads Billet. For mig vilde det være en stor Glæde og Ære, at være Medlem af et Byraad, hvor Pedersen er Formand, og hvor vi andre, mer eller mindre uvidende Medlemmer af Raadet, kan sidde ganske stille og suge Næring af Pedersens 30 aarige Erfaring!

Der bliver Opgaver nok den 1. April, der kan stille selv Peder-sens Evner og Erfaringer paa en haard Prøve, det vilde glæde os alle at se Pedersens Arbejde bringe Glæde og Tilfredshed i Befolkning.

Pedersen har i mange Aar været Byernes offentlige Mening. Hvis Pedersen nu bliver Borgmester, vil han af Nødvendigheden blive tvungen til at forandre lidt hist og her ved Programmet for den offentlige Mening; men hvad gør dette, ingen vil opdage dette i Tider som disse. Han har allerede begyndt saa smaat. Ved tidligere Valg har det altid været „Den kommunale Vælgerforening“, der har været Arvefjenden! Læg Mærke til, Pedersen har ikke denne Gang nævnt „Den kommunale Vælgerforening“. Som den store Taktiker, han er, har han for længe siden opdaget, at Faren for ham er Borgerforeningen; dens Byraads-gruppe udretter for meget for alle Samfundsklasser, der bliver ikke nok at kritisere, for lidt at skrive om, og for faa Linjer at tage Betaling for, selv om disse af Bladet honoreres med dobbelt Takst. Befolkningen kan ogsaa let faa den Opfattelse, at Partipolitikerer er et temmelig overflødigt Væsen. Jo Pedersen repræsenterer Tænkningen, Forretningsmanden og Partipolitikerer!

Tænk paa dette paa Valgdagen.

M. Bloch.

Pralet.

Om dette Emne har Hr. Laur. Pedersen været Pennefører i Socialen; det kan man jo nok se, selv om Penneføreren ikke har skrevet sit Navn under. Det er efter min Mening heller ikke rart med altfor meget Praleri; det lugter ilde, for det er jo sørgeligt at høre et lille Dyr hoste! Men jeg synes dog, at det er sørgeligere at et nuværende Byraadsmedlem ikke kan bestille andet end at sidde paa sin dertil indrettede Legemsdel og siger: Herre Jemini — ja saagu! Og der er vist ikke mange nulevende Medborgere, der fra hans Side har hørt noget positivt i den nu snart forløbne Byraadsperiode. Der har selvfølgelig enkelte Gange i Socialen staaet nogle „Visdoms-ord“ fra Hr. Laur. Pedersens Pen, men for det meste havde det vist været fornuftigere af L. P. at have ladet være med at skrive, for det har været noget smalsporet Vrøvl, og desuden har det været saa overgemt, saa ogsaa det har lugtet ilde, ligesom Praleri kan gøre. L. P. praler selvfølgelig ikke; han kan bestemt ikke finde noget at prale med; jeg tror, det vil blive lige saa vanskeligt for ham, som at finde en lille Naal i en meget stor Høstak — derfor lader han være.

Jo, L. P. meddeler, at man allerede i forrige Byraadsperiode var enige om, at det vilde være „hensigtsmæssigt“ at indføre 10 Skatteterminer. L. P. var Medlem af det Kasse- og Regnskabsudvalg, der kom til det Resultat; — men hvad hjalp det? Ordningen er kun bleven indført i denne Byraadsperiode, og det er vist ikke paa Grund af Laur. Pedersens store

Arbejde, for havde det skullet været ordnet derefter, saa havde man sikkert ikke naaet længere end til at finde Ordningen „hensigtsmæssig“. Der er jo indenfor Byraadet ogsaa en tredje Gruppe, Den kommunale Vælgerforening — og det maa alle indrømme — denne Gruppens Medlemmer bestilte andet end at sidde ned og sige „Herre Jemini“, naar der har været noget at gøre til Gavn for vor Kommune og dens Indbyggere. Jeg tror den Gruppens Byraadsmedlemmer har gjort et stort Arbejde, og mener ogsaa, at de Medborgere, der nu er opstillet paa Den kommunale Vælgerforenings Liste, vil kunne gøre et Arbejde — og vil derfor anbefale mine Medborgere at stemme paa denne Forenings Liste. Det er et Forsøg værd og vil absolut blive til Gavn for Allinge-Sandvig Kommune, og det er det, der er Hovedsagen.

Skatteborger,

der ikke plejer at være Pennefører.

I Nødstilfælde.

Af P. P. Shehan.

Fuldmaanen hang — stor og gul — over Cypres-Sumpen. Paa en Knold i Sumpen stod et forfaldent Hus, ensomt og sort som en Silhouet. Kun et enkelt Vindue, hvori Maanen spejlede sig, glimtede op i alt det mørke. Alligatorerne længere oppe ad Vigen holdt lidt efter lidt op med deres tungsindige Brøl, der lød som forkløede Bilhorn — alt, hvad der nu hørtes, var Faarekyllingernes Piben og af og til Plasket af en Fisk i Vandet.

Det var ikke noget tiltrækkende Sted at tilbringe Natten, men der var dog noget absolut husvant ved den Mand, der luskede langs den græsbevoksede Sti op mod Huset, som var han undervejs til sit Hjem. En halvfuld Pose hang over Ryggen paa ham, og Giftmyggene generede ham aabenbart ikke. Men, ligesom han naaede op ad Bakken og var lige ved Huset, fik et Insekt ham til at stoppe op. Han fik lige Posen lagt fra sig, da en Stemme lød tæt ved ham.

„Halløj, Henry,“ lød den, „du maa hellere op med Hænderne. Jeg har min Skyder fremme! Pokkers ogsaa,“ tilføjede den, „de forbistede Myg har næsten ædt mig med Hud og Haar.“

„Er det dig, Tiger,“ svarede Manden. „Skal det sige, det er mig, du er efter?“

„Akkurat!“ sagde „Tiger“ kort.

Henry tøvede lidt. Han kunde ikke se den Nyankomne, men han var klar over, at denne kunde se ham. Det var en af Grundene, hvorfor „Tiger“, hvis rette Navn var Inspektør Bob Jones, havde sit Tilnavn, en af de andre Grunde var hans Rekord som Pistolmand.

„Er det din Mening at give mig Haandjern paa?“ spurgte han.

„Endnu har jeg aldrig givet nogen hvid Mand den Slags paa,“ svarede Inspektøren med en vis Stolthed i Stemmen.

„Kom med ind,“ sagde Fangen, „der bliver bedre Maaneskin om en Timestid. Saa kan vi lave lidt Røg for de Herrer Myg og faa lidt at drikke.“ Tiger indrømmede, at der intet var i dette Forslag, som var i Modstrid til hans politimæssige Pligter, saa Henry samlede sin Pose op, og de to Mænd fulgtes som to gode Venner ind i Huset.

Engang havde det været et smukt og stateligt Hus. Dets høje Søjler og brede Døre, der blev mere synlige i det voksende Maaneskin, genkaldte endda noget af dets romantiske Storhedstid. Henrys Oldefader, som en skønne Dag skulde blive anklaget for Højforræderi, byggede det, da han ægtede den smukkeste Pige i Landet, men i Dag var der af alle deres Drømme, Planer og Forhaabninger intet tilbage i Verden end den Ruin og den arme Fange, som nu traadte ind over dets slidte Tærskel.

Det lykkedes Henry at faa tændt en Lygte. Skægstubbene

paa hans ubarberede Hage glinsede, da han bøjede sig over Lyset. Tusmørket og Skyggerne gjorde hans lange magre Ansigt og urette Haar mere tiltrækkende, end det havde været Tilfældet ved Dagslyset. Hans lange, slanke Fingre saa næsten kvindeagtige ud, da han satte Lygten paa Bordet. Han var usselt klædt i Bomuldsskjorte og Benklæder, med hæluløse Sko og uden Socker.

Inspektøren var en Mand af ganske anden Støbning. Han var lavstammet og bred, med et firkantet Ansigt og runde, faste, falmetblaa Øjne. Øgenavne plejer tit at passe godt — en Tiger var han, ikke af den søvnige Menagerislags, men af dem, der er paa-passelige, aarvaagne, grusomme og uimodstaelige.

Værelset, de var i, havde engang været Spisestuen. Det var langt og bredt og højt med en stor Kaminplade. Hvor Pudset endnu hang ved Væggen, saa man Rester af dekorative Prydelser med Bygherrens Initialer. Nu var Værelset baade Køkken og Opholdsværelse. Et rustent Komfur stod i Kaminhjørnet. En snavset Madras laa paa Gulvet i en Krog, halvt dækket af smudsige Lagenner. Ved Bordet stod to vakkelvorne Stole. Det var hele Møblementet.

Mens Tiger holdt Øje med ham, rev Henry et Hjørne af en eller anden Klud og tændte Ild i det med en Tændstik. Ildelugtende Røg sivede frem og fyldte Værelset. „Det skal nok holde de Bæster fra os, til vi kan faa noget i Kroppen,“ sagde Henry. Saa kastede han Kluden paa Gulvet og vendte sig saa mod Komfuret. Han var Bærer af et af Sydstaternes stolteste Navne, et Navn, hvis Ejere aldrig havde svigtet Gæstfrihedens Pligter.

„Hvorfor lavede du den Historie?“ spurgte Tiger tilsidst.

„Han slog et af mine Svin ude i Sumpen ihjel,“ svarede han.

„Hvorfor satte du ikke Politiet paa ham?“

Mens han arbejdede, saa Henry endnu mere feminin ud end før. Han kunde med sit lange Haar og smalle Skuldre se ud som et forklædt Pigebarn.

„Jeg sagde til ham, at jeg vilde slaa ham ihjel for det, og det gjorde jeg,“ sagde han blot. „Tror du, de vil lade mig slippe?“ spurgte han lidt efter.

„Rimeligvis ikke,“ svarede Tiger.

Ingen af dem sagde noget, før Manden stod paa Bordet. Saa sagde Værten: „Jeg har her noget ekstra til dig, Tiger. Det er noget, jeg fandt, en Dag jeg rodede rundt i Efterladenskaberne. Se bare.“ Han dukkede frem af Skyggen med en lang, gammel-dags Flaske i Haanden. Der var et Kvadrat hvidt Papir med noget haandskrevet paa, klistret paa den.

„Jeg brød mig ikke om at drikke den alene,“ sagde han. „Du kan være vis paa, det er noget godt. Den er da nok hundrede Aar gammel.“

Tiger spandt som en fornøjet



Kat og stirrede lækkersulten paa Etiketten.

„Ja, din Familie var jo kendt og berømt for sin Vin,“ sagde han. „Det har jeg hørt min Far sige, og han havde Forstand paa den Slags.“

Henry tog op af sin Lomme en stor Pokedkniv og skar rask Proppen op.

„Skal vi drikke af Flasken eller skal vi bruge Slevten fra Vandspanden?“ spurgte han og lo nervøst.

„Op med Slevten,“ sagde Tiger, „ellers risikerer vi at spille.“

Henry tog Slevten op af Vandspanden og fyldte den til Randen. Vinen havde dyb Purpurglød med mørke Skygger som gammel Burgunder. Dens Duft var stærk og krydret.

„Du først, Tiger,“ sagde Henry, „du er den ældste.“

„Efter dig, Henry,“ sagde den anden, og mens Henry endnu betænkte sig med Slevten i Haanden, spurgte Inspektøren: „Hvad staaer der for Resten paa Flasken? Mine Øjne løber af Røgen.“

„Jeg kan heller ikke klare det,“ erklærede Henry og saa paa Papiret. „Det er vel Datoen og hvor den stammer fra.“ Saa løftede han Slevten og sagde: „Jeg drikker paa, at de lader mig slippe!“ Og han tømte Slevten til sidste Draabe. Ingen af dem kunde læse, hvad der stod. Og det var godt, thi der stod skrevet med en fin, gammel Haandskrift:

„Denne Vin er forgiftet af mig selv for Nødstilfældes Skyld. Bevar den og brug den, naar det gøres fornødent. Hellere Graven end Vanære.“

Jeg har tit tænkt over, om det kan være muligt, at Bønner kan komme fra hinsides Graven — og blive besvaret! I hvert Fald ske det, som den gamle Ejermænd vilde have ønsket det.

RUSSISKE LANDSBYER SÆTTES PAA DEN SORTE LISTE.

For at straffe de Landsbyer, som ikke har skaffet Regeringen Korn nok, indførte Sovjet-Regeringen i Fjor en Bestemmelse om, at disse skulde opføres paa en sort Liste. Det er ingen Spøg for en Landsby at komme paa en saadan Liste. Byen besættes af Tjeka-Afdelinger som har ubegrænset Myndighed Nogle af Landsbyens mest anset Mænd tages som Gidsler og saa bezynder »Opgøret« i stor Stil med d ikke alt for venligtsindede Bønder Kornlagrene bliver undersøgt og af kontrolleret, der idømmes Straf og Bøder til højre og venstre, og til Slut bliver alle »tvivlsomme«, d.v.s. alle ikke-kommunistiske Bønder, sendt til Tvangsarbejde i de fjerne ste og mindst frugtbare Distrikter, særlig i Nord-Rusland og Sibirien.

Hensigten med disse Lister er at skræmme Bønderne til at fremkaffe større Avl, men efter hvad der meddeles, har Resultaterne ikke været særligt opmuntrende for Myndighederne, og man nærer alvorlig Frygt for, at det kommer til at skorte endnu mere paa Vaarsæden i Aar end i Fjor.

Gør Deres Indkøb hos de Handlende, som avterer her i Bladet, derved støtter De os i vore Bestræbelser, for at faa det udsendt i videre Kredse

Køb paa Deres egen Egn.

Denne Opfordring lyser ud af alle Blades Spalter og gentages af enhver Forretningsmand. Og den er ogsaa berettiget, thi en af Grundbetingelserne for et Samfunds Trivsel er Solidaritet. Enhver god Borger bør i egen Interesse handle i den By eller paa den Egn, hvori han selv ønsker at eksistere, og bør det erindres, at har den handlende ikke lige netop den Vare, man ønsker, kan den skaffes.

Man bør huske, at for hver Kroner Fortjeneste man unddrager sin Bys eller Egns Forretningsfolk, formindsker man disses Skatteevne og Købeevne i tilsvarende Grad.

Landboerne bør ogsaa købe i en By eller paa den Egn, de føler sig knyttet til, da de altid har større Mulighed for at blive tilfredsstillt ved Køb, naar det gaar gennem en stedlig handlende, som for at beholde sin Kunde maa drage Omsorg for at denne bliver behandlet saa godt som muligt. Den stedlige Købmand ser i Egnens Beboere sine stabile Kunder, hvis Tilfredshed er ham en Eksistensbetingelse.

Det gaar ikke i Længden at spare paa 40 pct Kaligødning



... thi

naar Kløveren svigter i Græsmarken, er det som oftest, fordi den savner let tilgængelig Kali i Jorden.

En Besøgende i Fængslet sørgede om af Fangerne:

- Hvad har ført Dem hertil?
- Konkurrence, lod Svaret.
- Konkurrence? Det forstaar jeg ikke.

— Jo, jeg lavede den samme Slags To-Kroner som Staten.

Eresborgere i Bayreuth.

I Anledning af 50 Aars Dagen for Richard Wagners Død har Byen Bayreuth udnævnt Siegfried Wagners Enke og nuværende Leder af Festsplene, Fru Winifred Wagner, Cosima Wagners Døtre, Fru Theode, Grevinde Gravina, Fru Chamberlain samt den berømte Wagner-Dirigent Toscanini til Eresborgere i Bayreuth. Ligeledes er et nyt Anlæg blevet opkaldt efter Mesteren. En smuk Allé er blevet omdøbt til »Siegfried-Wagner-Allée«.

— Jeg har i min Forretning en Maskine, som kunde gøre mig til Millionær, saafremt den var i Gang hele Dagen.

— Hvad i Alverden er det for en Maskine?

— Kasseapparatet!

Dynamit.

Sprængkrudt, Fænghætter, Traad. J. R. Hammer, Gudhjem.

Et Parti Dame-overtræksstøvler udsælges til ca. halv Pris.

C. Larsen, Vestergade.

Valg-Plakater og Stemmekort

til Kommunevalgene faas billigst i Allinge Bogtrykkeri.